

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CALEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 2 MARCA 1801 ROKU W SOBOTE.

z Petersburga V. S. 18. Lutego.

Uwolniony z półku leibkirassyerów J. J. Mei Półkownik Rożnow przyjmuje się znowu do służby w tymże półku. Oddalony z półku huzarów Melisino, Major Ilin powróci na miejsce dawniejsze. IMPERATOR Jmć trzymać raczył do chrztu nowo narodzonego Syna Admirała Margrabiego de Traversé, i umieścił w morskim korpusie Kadetów. General infanteryi Xiąże Dolhoruki i będzie iak był dawniej. Dyrektorem Tulskich fabryk broni; General Lieutenant Ekeln będzie onego pomocnikiem. Wice Kanclerz Xiąże Kurakin zasiadać ma w Radzie Monarszey. — Od weyscia do tuteyszego Ministerium pomienionego Wice Kanclerza mamy nadzieję, iż ostatnie zakazy ściągające się do przywozu książek będą cofnione, albowiem Xiąże Kurakin jest Protektorem nauk, i zostaje w wielkich względach u Monarchy.

z Wiednia 28. Lutego z Gaz. S. Petersburg:

Oprócz iawnych warunków, są jeszcze inne tajne w Luneville podpisane artykuły; główniejsze z nich podobno wiadome nie będą aż do zawarcia pokoju powszechnego. Między innemi rozumieją, że Austria otrzyma Bosnią i Serwią, na mocy przymierza które nastąpi między ładowemi Mocarstwami; reszta zaś Europejskiej Turcyi dostanie się w podział synowi pewnego Wielkiego Monarchy. Na ten koniec posiłkowe woyska Francuzkie pójdą przez Węgry. We Włoszech Infant Xiąże Parmeński będzie Naczelnikiem RPtey Cisalpińskiej. &c &c. Papiery nasze to iuż procentami w górę poszły od podpisania traktatu. — Na przełożenie Arcy Xiążęcia Karola Cesarz Jmć rozkazał, ażeby całemu woysku, od Generatów do żołnierzy, wydano gażę miesięczną darem; takimi postępami Arcy Xiąże dawno ziednał sobie miłość powszechną w narodzie. Chce teraz nowy regiment leibgardyi zaciągać, do którego nikt nie wnidzie oprócz żołnierzy, których cnota, wierność, męstwo, cierpliwość długimi wojnami doświadczona, odebrała iuż nadgodę w medalach i tym podobnych dawniej dystynkcyach, będzie to korpus podobny do grenadyerów niegdy Francuzkich, między któremi skoro się domiescił prosty żołnierz, za świadectwem Villarsa, iuż się bydz mniemał wyniesionym na stopień Marszałka.

Pierwszą wiadomość o podpisanym w Luneville pokoju odebrał Arcy Xiąże Karol przez Adiutanta Generała en chef Moreau w Schoenbrun; trudno wyrazić iak mile od naszych był przyięty ten Officer. Nieprzyjacielskie woyska są zewsząd w wielkiem poruszeniu; spodziewać się trzeba że wraz po ratyfikacyi traktatów ruszą ku Renowi. — Na dopełnienie uszczuplonych regimentów Austriackiej armii, po wszystkich Prowincyach dziedzicznych wybrać kazano 60 tysięcy rekruta. — Królowa Jmć Dwóch Sycylii odebrawszy z Luneville gońca, natychmiast rozkazała Margrabiemu de Gallo wyieźdzać do Francyi; co ten Minister wykonał bez odwołki. Graf Cobenzl podobno doniosł o przyłącznych chęciach Konsula Buonaparte, który za wstawieniem się Wielkiego Monarchy zezwala, ażeby kraj Neapolitański i Sycylia w dawnych

granicach nienaruszone zostały. Rozumiemy że Margrabia w Paryżu o pokój oddzielny traktować będzie. Wyjechał ztąd za pasportem Generała Moreau. — Wczora u Dworu odprawiła się wielka rada, na której obecni byli: Cesarz Jmć, Arcy Xiąże Karol, Graf Collovrath, Saurau, Trautmansdorf; podobno mówiono o ratyfikacyi z Francją traktatu. — Regimenta w okolicach naszych stojące oddalaia się do Czech, Morawii, mianowicie zaś do Węgier, dokąd posyłamy wiele dział i ammunicyi; iak słyhać, Dwór nasz zamysla coś przedsięwziąć na Paszwana Oglou.

W Lunewilskim wzmianka jest o niektórych artykułach traktatu Campo Formio; tych treść kładniemy dla lepszego zrozumienia nowej umowy. Art: 8. Uznaje niepodległość RPtey Cisalpińskiej, która się ma składać z Mediolanu, Mantui, Bergamo. Breścia, Crema, Modeny, Bononii, Ferrary, Romanii. Art: 12. Obokowiek Francuzi w kraju Weneckim uczynili, rozrzadzili, przedali, wszystko ma zostać nieporuszone. Art: 13. Archiwa, mapy, twierdzy, plany wiernie wydane bydz powinny dzisiejszym onych właścicielom. Art: 15. Przepisuje że traktat handlowy na sprawiedliwych zasadach ma bydz zawarty między Cesarzem Jmcią i RPtą Francuzką. Art: 16. Uwalnia od wszelkiego prześladowania i kary za opinie polityczne, pomoc i radę pod czas wojny daną. Art: 17. Obowiązuje Cesarza Jmci ażeby porty swoje zamknął wojennym okrętom nieprzyjaciół RPtey Francuzkiej. Art: 23. Między domem Austriackim i Francją zostawnie porządek ceremoniał, etykietę, iak przed wojną była; Cisalpinom zaś nadaie stopień iak dawniej Węnotowie trzymali na Dworach Europejskich. — Wyliczone tu artykuły traktatu Lunewilski potwierdził, iak gdyby do słowa w nowym przymierzu wypisane były.

Za to co się stało w Ankonie r. 1799, General Froelich wyrokiem powtórnego sądu wojkowego służbę traci; General zaś Knesewich dwuletnie ma siedzieć więzienie. Odtąd każdy żołnierz Austriacki dwoma graycarami gażę mieć będzie podwyższoną.

z Londynu 17. Lutego.

Ten był od dawnego czasu Anglików zwyczaj, że chcąc wielką uczynić odmianę w układzie politycznym, naprzód Ministrów odmieniali. Gdy naród wojnę kończył z nieprzyjacielem, albo przeciwnie po długim pokoju zrywał przymierza, zawsze dawni Ministrowie nowym ustępowali miejsce. Na dowód tey prawdy minawszy inne przykłady, dość wspomnieć; co uczyniła Anna Królowa z Marlborugiem; Jerzy 2 z Walpolem, dziś panujący Jerzy 3 z Graffem Chatham, i Lordem North. Mamy teraz niespodzianą w rządzie krajowym odmianę, która inne za sobą pociągnie bez wątpienia. Ten który Wielką Brytanniją rządził samowładnie od r. 1783, uzbroiwszy przeciw Oyczyźnie swoiey Europę prawie całą, zamknawszy nam porty Mocarstw niedawno zprzymierzonych, obraziwszy te nawet które naybardziej sprzyały, pomnożywszy długi krajowe blisko 300 millionów ES. podatki w dwóynasob; sam nakoniec Ministrem

bydź przestał; za jego przykładem poszli przyjaciele i kolledzy. Grenville Minister zagranicznych interesów, Spencer Lord Admirality, Prezydent, Wyndham wojenny, Dundas; wszyscy za służbę podziękowali, wszystkich dymisyą przyjął Król Jmć; słowem został w Ministerium Xiążę Portland z kilku osobami, które dawniej należały do koalicji Foxa i Northa.

Dotąd fame pogłoski zbierać musimy o nowych Ministrach. Naywyższym Admirality Prezydentem bydź ma Królowie Xiążę Clarence, pod nim Lord S. Vincent; na mieyscu Cornwallisa Wielkorszadca Irlandyi Królowie Xiążę de Kent; następcą Pitta Addington Orator niższej Izby Parlamentu, któremu dziś uroczyscie podziękowano za rz. letnie z chwałą tego urzędu piastowanie, i obrano zastępcę; Pelham zastąpi Wyndhama, Hobart Dundasa, Auckland Grenvilla, Eldon zostanie Wielkim Anglii Kanclerzem. Lord Moira nie chce przyjąć urzędu; Westmoreland, Cambden, Clarke, należąc ma do Administracyi; o P. Fox głucho milczenie; nie miał nigdy żadnych względów u panującego Monarchy, wtenczas nawet gdy w radzie jako Minister kilkakroć zasiadał; mianowicie za to iż następcę Tronu z Dworem poróżnił. — Czekaemy niecierpliwie zaczęcia negocyacyi z Francją i innemi Mocarstwami, do których drogę nam sciele dawno pożądana odmiana; slychaciz Lord S. Helens ma wkrótce wyiechać do Paryża. Nim to nastąpi, Reprezentant Wilberforce podał Królowi Jmci pokorną prośbę od 20 tysięcy obywatelów miasta Leeds podpisaną, którzy wołali o przywrócenie pokoju; toż samo powtarza naród wojną zmordowany, przy tylu zwycięztwach, bez handlu spodziewający się widzieć z żalem upadający w domu przemysł, rękodziela i rolnictwo.

Nowi Ministrowie nie wprzód podobno wnikną do rady, aż Pitt ukończy projekta skarbowej; już z bankierami Roberts, Curtis, Thelsson, Salomons, Goldschmid etc. zrobił umowę; pożyczają wszyscy razem narodowi 28 milionów FS. za 100 w gotowiznie biorą oblig. na 25, i jeszcze 15 FS. 15 szylingów od sta; tak uciążliwe warunki dowodzące upadek publicznego kredytu, sprawiły, że papiery bardzo się zniżają. — Tenże Pitt donosił Parlamentowi iż Król Jmć w nadgodę wielkich zasług w Egipcie i Syryi; Sidneyowi Smith pensyi dożywotniej tysiąc FS. naznaczyć raczył. — Admiralitya wiadomość odebrała; iż z fregaty nasze na brzegach Portugalskich spotkały eskadrę Admirala Gantheaume, iedna nawet z nieprzyjacielską fregatą długo walczyła. Nie mieszkając wysłano do Lorda Keith genców, ażeby się z Generalem Abercromby gotowali na przyjęcie Francuzów. Gantheaume nie wiele dokaże, iesli posilkowi nie otrzyma z Cadix, Carthageny lub Toulozu. — Flotę kupiecką, która niedawno z portów naszych wyszła do Gibraltaru, Minorcki, Turcyi, Portugalii, pomieniony wódz w drodze rozproszył; nie wiadomo wieleśmy stracili. — Pogłoska o wyisciu z Brest 11 okrętów i 15 tysięcy żołnierza lądowego na Irlandzką wyprawę, iest bardzo niepewna; iednak chociaż dziś mamy ogromną potęgę na morzu, nie ieden ieszcze, nie taka nieprzyjacielskiego w Anglii lądowania.

Na wniosek Ministrów, ażebyśmy się sposobili ku obronie, dziś zwołują, gdy nam bura grozi razem od północy i południa. Izba niższa iednogłośnie uchwaliła pomnożyć wojak floty do 135 tysięcy matrków i żołnierzy. Podobnym sposobem każdy regiment lądowy wezmie 300 ludu z milicyi wybranego, przez co ta do upadku się nachyla. — Przed wybicciem się na wolność Ameryki ziednoczoney miał Król Jmć oddzielnego Ministra, do którego Departamentu interessa oney należały. Dzisiaj gdy Wielka Brytannia całą potęgę i bogactwa swoje na wschodzie założyła, ma bydź uformowany Departament Indyjski, którego Prezydentem zostanie Lord Macartney. — Okrętów Duńskich i Szwedzkich zbieramy coraz więcej; Pruskiej floty dotąd nieknięto. — Cazalet sławny r. 1789

w konstytucyinem zgromadzeniu Francuzkiem, przed kilku dniami na Dover, Calais powrócił do Oyczyzny. Wkrótce mało emigrantów nam zostanie. — Slychać że Pitt zawsze głośno mówi za swobodą Irlandzkich katolików; to pewna iż Margrabia Cornwallis nigdyby w Parlamencie Dablińskim nie znalazł większości głosów za Unią, gdyby wcześniej Reprezentantom nie przyrzeki, każdego obywatela bez względu na religię do usług publicznych przyjmować. Podobne obietnice Irlandczykom czynił Wice Król Fitz William, których spełnić Ministerium nie chciało. — Na wyspach Jersey i Guernesey mieszkające spodziewają się wkrótce mieć nieprzyjaciela; Francuzi albowiem znaczne siły zgromadzą w S. Malo, Granville, i Cherburgu.

List z Jaffy donosi, że Wielki Wezyr tam nie ma przy sobie nad 10. tysięcy żołnierza, którzy ćwiczyć w rzemiele wojennem usiłuje General Koehler z 40. Oficerami Angielskimi. Wódz Ottomański z tak małą potęgą nie myśli bynajmniey o napadnięciu Egiptu, lecz bardziej o zastanie Syryi przeciw naazdom Francuzkim; rzecz ciekawa, czyli sposob myślenia odmienić zechce za przybyciem wojsk naszych. Pomieniona wyprawa przeciw Generalowi Menou nie inaczej podobno do skutku przyjdzie, jak za pomocą statków pływających, które Nilem wojsko do kraju mogą wprowadzić. Alexandryą, Damiette, Rosette, zdaniem Inżynierów naszych potężnie utwierdził nieprzyjaciel; trudność, albo raczej niepodobieństwo wtargnięcia lądem wiadome każdemu. Murad Bey z wielu tysiącami Koptów, Mameluków, Arabów, przybył do obozu Generala Menou z wyższego Egiptu. — Dundas ofiarowawcy sobie pensyi; 2. tysięcy FS. przez kompanię Indyjską nie przyjął. — Gantheaume z portu Brestńskiego szturą wyszedł. Eskadrę jego pilnie uważali Anglicy. D. 23. Stycznia mgła była bardzo gruba; wypłynął naporze; stanowisko jego zajęły inne okręty. Wróciła się pogoda. Anglicy widzą spokojnie stojącego na kotwicach nieprzyjaciela, i wkrótce potem z Portugalii wiadomość odbierają, że Gantheaume płynie do Egiptu.

z Paryża 16 Lutego.

Konsyliarze Stanu: Fourcroy, Portalis, i wielu innych, stanawszy przed Senatem, Prawodawcami, Trybunami, czytali następujące Konsulów doniesienie; w Luneville podpisano pokój, jakiego dawno pragnął Francuzki naród. Pierwsze i naydawniejsze zyczenie było: mieć Ren granicą; dziś nakoniec mamy; przegrane i klęski w r. 1799. poniesione nie zmieniły u nas przedsięwzięcia; tegoroczne zwycięstwa nie uczyniły chciwemi Francuzów. Odnowiamy starożytnych Gallów granice, przywracamy wolność narodowi jeden z nami początek mającym, interes, obyczaje; Cisalpini, Ligurowie będą niepodległymi. Wypełniwszy tak świętą powinność, nie można było zapomnieć długu, który sprawiedliwość i wspaniałość wypłacić kazaly. Król Jmć Katolicki wiernym był zawartemu z Francją przymierzu, cierpiał za naszą sprawę. Ani klęski nasze, ani też nieprzyjacielskie namowy, odcierwać nie zdołały Monarchę od świętych traktatów; odbierze za to nadgodę sprawiedliwą; Infant krwi Hiszpańskiej na tronie Toskańskim zasiada. Będzie ten Xiążę pamiętał bez wątpliwości, że tak znaczne dobrodziejstwo winien rzetelnosci Hiszpańskiej, przyjaźni i wdzięczności Francuzów. Porty jego zamknięte Anglikom, handlu naszego składem, floty Republikańskich schronieniem zostaną.

Austria, co prawdziwym jest zadatkiem trwałego pokoju, rozległemi krajami od Francyi przedzielona, zapomni wszelkiey zawisłości, podeyrzenia, nieprzyjaźni, które od kilku wieków Francją i Cesarzów nierzad, Europę zakłócały. Skończyliśmy wszystko dla siebie; nie będzie potrzeba zwoływać długie i bezczynne kongresy. Rząd winien okazać wdzięczność Ministrowi, który wielkie dzieło wykonał szczerze i wie. Nie lekamy się żadnych wątpliwości w tym traktacie, obietnogo tłumaczenia, które

dawniej nowych wojen były nasieniem. Czemż ten pokój nie jest powszechnym? żądał tego Francuzki naród; rząd pragnął; chęć próżna; inaczej się Anglikom podobało; wie Europa co czynili na zerwanie w Luneville negocjacji. 9. października wzywaliśmy Londyńskich Ministrów do traktowania oddzielnego; odrzucili propozycję, twierdząc iż Wielka Brytania opuścić zprzymierzenia nie może; ten gdy bez Anglików traktować zaczął, oni nowym sposobem szukaia na przewłokę pokoju narodom potrzebnego. Zgwałcili niedawno umowę, którą ludzkość pisała, wypowiadając wojnę rybitwom ubogim; ogłaszać śmieją przed obliczem świata całego pretensje z powagą i prawami innych Mocarstw nie zgodne. Handel Azyatycki, osady niezmierzone już nie nasycia Angielskiej chciwości; chcą sami na morzach pańować; podnoszą broń przeciw narodom północnym, które o własną niepodległość i honor pokazały się troskliwemi; niesprawiedliwie napastowane mają prawo do Francuzkich posiłków; szukać więc będziemy zemsty za wspólną, wszystkim narodom zniewagę, pamiętając iż nasycać nie może wojna za pokój i ułżeściwienie świata.

Buonaparte.

Odpowiedź Prezydenta Trybunów Thibaut, godna uwagi. Żołnierz Francuzki ciągle zwycięzca w ostatniej kampanii, dał pokój Europie. Tobie, który w młodym wieku już na nieśmiertelną chwałę wiele pracował, dzięki niósł imieniem całego ludu. Na wojnach wyrównałeś zawołanym bohaterom; podczas pokoju Mierwa twoja była przewodniczką. Przy cnotcie, rostopności, odwadze ułżeściwiz RPtey, której sława, jak imię twoje, nieśmiertelna będzie. Od lat 10. żołnierz broni praw, swobod, wolności; honora Ojczyzny; niech dziś ozdoby wieńcem laurowym z różeczką oliwną do niego powraca pożądanym krewnym, rodzicom, przyjaciółom, i wszystkim Francuzom. Sława dla tych wiekopomna, którzy w boju polegli. Teraz rządowi myśleć trzeba o naprawieniu co się w rewolucjach zepsuło, rzemieślnik, rolnik, fabrykant, uczony, kupiec czekaia zachęcenia, wsparcia, i nagrody; pokój ułatwi robotę. Niech Mocacy domową współziomków spokojność wiodą w siebie, niech zadrżą nad opłakany stanem swoim i Ojczyzny; sąd i kara ich czeka; dziś jeszcze dzień przebaczenia i łaski, byleby tylko wydawczy dowodzący, prawu wierni byliby chcieli; Francuzom zapomnieć dawnych błędów, niezgod, kłesk, i zbrodni przystoi; a święte zgody i jednoci przymierze odnowić. Jeden przeciwko nam stoi naród; odrzucił ugodę, sam zgwałcił przeciwko wszystkim narodom; wszystkie też na niego powstają. Sprawiedliwość musi zwyciężyć. My zaś Senatorowie, Prawodawcy, Trybunowie, RPtey urzędnicy głos podnieśmy na uwielbienie Francuzkiego rycerstwa, które nas pokojem obdarza.

Nastąpiły radosne okrzyki dla RPtey i Konsula; wyznaczono deputacje do rządu, którym odpowiedział Buonaparte ubolewając, że przez upor Anglików nie mógł jeszcze zupełnym pokojem Francją obdarzyć. — W jednym z pism naszych Wielka Brytania pozwana jest przed sąd wszystkich narodów. Pitt uzbroiony na pozór za wolność świata całego, przeciw rewolucyjnej anarchii, ambicją uniesioną niepoimiarkowaną, sam dziś targa święte zasady ludzkiego społeczeństwa w Europie, usiłując przywrócić państwa na morzu, Indya wschodnia Anglików nadeła; tam źródło bogactw, zbytku, i zachwalstwa morskich tyranów; choćkolwiek Indya podbił, światu prawa dawał. Lecz jeżeli Egipt odżyłszy handel dawny, bogactwa wschodniej Azji poidą na podział wielu narodom. Prędzej lub później trzeba będzie zburzyć Angielskie w Indjach panowanie; niech tym czasem Francuzi utrzymują się w Egipcie; o wyprawie na wschód pomyśl później. Dziś przestać trzeba na zamknięciu portów Europy całej nieprzyjacielowi powszechnemu. Niech Angielskie floty krążą po morzach, nigdzie nie przysięgają. Niech kupcy uniwersalni nigdzie nie sprzedawać nie mogą; ich składy napelnią się nie użytecznymi towarami; a właściciele dostatków niezmiennych na zbytek bogactw narzekać muszą.

Pokój z Cesarzem i Rzeszą na rozkaz Konsula strzelaniem z armat ogłoszony; wkrótce po ratyfikacji uroczyste pamiątkę dnia tego święcić będziemy. — Bernadotte odiał niedawno Szuanom 20. haubie, wiele broni ręcznej, i pieniądze z Anglii przysłane; chciał Georges Graff d'Artois do Belleisle zprowadzić. — Buonaparte pilnie zdrowie szczęśliwej podróży Admirała Ganthéaume; że do Egiptu płynie, wątpliwości nie ma; w Marseille, Toulonie, i innych portach RPtey południowych uzbroione statki, pod zastawą eskadry jego mają zanieść armii wschodniej potrzebne posiłki. — Dawno już głoszą Anglicy, że w osadzie Isle de France panuje nierząd i bezprawie, tak dalece, iż wyspiarze nieraz poddają się nieprzyjaciółom zamysłali. Odbieramy ztamtąd nayspóźniejszy wiadomości. Włzystkie zamieszkania i domowe niezgody koniec wzięły; wyspą spokojnie włada Generał Magellon; korespondencja nasze i bogate statki nieprzyjacielskie do portów zprowadzają. — Papier nasz przeżył już 66. procentów, gdy przeciwnie 3. procentowe Angielskie do 55. spadły. — Xięstwo Toskańskie przechodzące dziś pod berto Infanta Parmeńskiego, ma 440. kwadratów rozległości, ludność więcej millionową, dochody publiczne 10. millionów liwrów. — Na brzegach Bretanii 60. tysięcy żołnierza zebrać kazano.

Rząd Szwajcarski wydał naszemu znanemu Hyde, który tu był naczelnikiem Angielskiej floty, i pierwszym sprawcą spisku prochowego. — Słychać że RPtey Cisalpińska i Szwajcarska rząd obiorą do Francuzkiego podobny, z tą szczególnie różnicą, iż zamiast Konsulów będzie Dyrektoryat. — Generał Murat idzie w głąb krajów Papieskich; Neapolitańczykowie z Rzymu do granic swoich ustąpili bez odporn; naszych miał przyjąć łaskawie Ojciec S.; armia ta wzięła imię obserwacyjnej na południu. — Deputowani z Departamentów Niderlandzkich mieli audyencyą publiczną u pierwszego Konsula; doniosł im Buonaparte, iż według traktatu Campo Formo, emigranci, albo przyzwolicieli mogą wygnać, mogą powracać do Ojczyzny; Belgowie zaś odtąd być powinni tak do roni Francuzami jak są Burgundowie lub Normandowie. — Za kilka dni rząd ogłasza registrację więcej niż 20. tysięcy wymazanych emigrantów; w tak znacznej liczbie niema nikogo oprócz rolników, rzemieślników, fabrykantów. — Wraz po ratyfikacji traktatu Józef Buonaparte, udaje się na poselstwo do Wiednia, Gr. i Cobenzl u nas jest podziwiany. — Generał Murat dla tego jedyni ma wkroczyć do Neapolitańskich granic, ażeby wszystkie party całego Królestwa zamknął Anglikom.

z Strasburga 14. Lutego.

Warunki pokoju między Elektorem Bawarskim i RPtą Francuzką w Paryżu zawartego są następujące: 1. Elektor wojska swoje, które dał jako contingens, od armii Cesarzkiej oddaje y, niemniej regimenta po są na żołdzie Angielskim. 2. Francuzom zapłaci 6. millionów liwrów. 3. RPta gwarantuje Elektorowi dzierżawę całej Bawaryi, z przyłączeniem krajów w niej zawartych. 4. Francya w następnym z Rzeszą traktacie wyiedna Elektorowi nadgodę przyzwoitą za dzierżawy stracone. 5. Francuzkie wojska nie ustąpią z Bawaryi przed pokojem z Austrią podpisanym. 6. Ratyfikacya niniejszej umowy będzie zamieniona jak nayspóźniej.

z Mediolanu 10. Lutego.

Wojska Francuzkie które się znajdowały w Xięstwie Toskańskim, już ruszyły do Rzymu. Murat z Florencyi udał się do Liwny. Bawiacy w pomienionej stolicy Generał Lewa, (zaw przed wyjazdem do Neapolu był na teatrze oświeconym wspaniale z okoliczności przybycia tego Posła. Gdy jemu podano chorągiew Rosyjską, postawił wnet obok Francuzkiej; dwa wielkie narody, mówiąc, ziednoczone być mają dla dobra powszechnego. Czekamy jak przywiezie rząd Neapolitański posrzednictwo tegoż Posła. Listy z Neapolu donoszą o bliższym ztamtąd

ustąpieniu załogi Rosyjskiej; komendant oświadczył ludowi, że wkrótce przybędą wojska Francuzkie, nie dla zburzenia lub podbicia kraju, lecz jedynie celem przywrócenia spokojności i przecięcia komunikacji z Anglikami. — Tymczasem Generał Murat wydał dwie odezwy do narodu Toskańskiego; w pierwszej wzywa każdego ażeby korzystał z ofiarowanej amnestyi, ostrzegając że na nieposłusznych i kłębnych rokozianów poszle żołnierza nieubłaganego w zemście. Majętniejszym obywatelom którzy Oyczyznę podczas rozruchów opuścili, przypomina rychły powrót, obiecuje sprawiedliwość i pokój.

W odezwie drugiej którą w Liwornie pisał, konfiskować każe towary i wszelką własność nieprzyjaciół RPtey Anglików; summy ztąd zebrane, skarb uwolnić publiczny od potrzeby nakładania nowych coraz podatków. Anglicy znajdujący się w kraju, w 6. godzinach z Liworny, w 48. z całej Toskanii ustępować powinni pod bojaźnią kary; listy do nich adresowane z Anglii, Irlandyi, Hamburga, do rządu odsyłać każe. — Generał Calvin w przeprawie za rzekę Mincio niebezpiecznie raniony, umarł w Bononii. — Murat do Generała en chef Brune przysłał rapport, o zajęciu Ankony przez dywizyą Paulet; znaleźliśmy w twierdzach 150 armat, z których ro tylko własnych zabiera nieprzyjaciół. Amunicye i magazyny niezmierne dostały się zwycięzcom. Garnizon Austriacki wynosił więcej 7 tysięcy żołnierza, z których 4 morzem do Wenecyi, 3 lądem odeszły. — Coraz więcej wojska Francuzkiego idzie do Państw Rzymskich; za niemi liczna artyllerya następuje. D. 2 był w Florencyi Posel Gallepi, dziękując imieniem Oyca S. Generałowi Murat za przychylne oświadczenia. Wojsko Hrabiego Damas przez dezercyą wiele straciło. Garnizon Manluński nie wynosił nad 7 tysięcy żołnierza; chorych było bardzo wielu. Na armię Generała Brune Cisalpini co miesiąc dawać musiemy 2 liwrów miliony. Listy Turińskie wzmiankują, że Piemont ma być wkrótce urządzony sposobem cał nowym.

Od brzegów Elby 20. Lutego.

Xiąże Karol Heski wojsk Duńskich Generał czyni wszelką gotowość po wielu Prowincjach na zabezpieczenie brzegów od Angielskiej napasci. Okrętów arefztowanych w portach Wielkiej Brytanii stracili Duńczycy 128. Posel Szwedzki podał Dworowi Londyńskiemu notę w mocnych wyrazach; skarżąc się na embargo niesprawiedliwie włożone, w ten czas gdy zkrzywdzona Szwecya nie otrzymała jeszcze satysfakcyi za pochwytane dawniejsze statki; przypadek zdarzony w Barcellonie etc. słyhać że w portach Szwedzkich okręta i towary Angielskie sekwestrować kazano. To pewna iż Minister Stanu Haugwitz podał urzędowe pismo Posłującemu Lordowi Carysford, w którym donosił iż Król Jmć Pruski przystąpił i we wszystkich artykułach potwierdził umowę między narodami obojętnymi zawartą, ostrzega, że mocą teyże umowy pomagać będzie zprzymierzeńcom swoim, jeśliby Anglia wnet embargo zdjąć nie chciała. O tey nocie dany wkrótce obfzerniejszą wiadomość. — Szef brygady Ludwik Buonaparte z Berlina powracający do Paryża, d. 14. stanął w Hannoverze; upanującego Xiążęcia Jmci Brunswickiego trzy dni zabawiał.

Od Rządu Gubernskiego Litewskiego ogłasza się, iżby chcący kupić z publiczney licytacyi Folwarek tuteyszey Gubernii w Kowieńskim Powiecie położony, Fabiana Alexandrowicza Brygadiera byłych wojsk Polskich Szaszewicze zwany, ze wszystkimi do onego przynależnościami, jako to: budowlą, gruntem, zbożem, bydłem &c. wzięty w sekwestr za skarbowy remanent na Brygadyerze Alexandrowiczu liczący się Rubli 3037. kopieiek 40, dla targu i układu meldowali się w Rządzie Gubernskim sami, lub przysłali Plenipotentów swoich z prawnym umocowaniem na terminu pierwszy

Aprila 2 dnia, drugi 20 tegoż Mca, i trzeci Maja 9 bieżącego Roku.

Pocztamt Mało-Rossyiski, za niewynalezieniem tych którzy odprawili i tych do kogo addressowane były dwa pakiety, pierwszy: posłany Sztafetą dnia 24 Decembra 1796 Roku z Czernihowa; przez Hilarego Jaroszewskiego do S. Petersburga, na Imię Maiora Paradowskiego, z czterdziestą pięcią Rublami w assygnacyach, a z tamtąd zwrócony dnia 1. Januarii 1797 Roku, drugi zaś, posłany w Roku 1797 Augusta 1 dnia pocztą, przez Słobodski Ukraiński Gubernski Kantor, od Maiora Półku Dragonńskiego Niżegorodskiego Popowa, do Maryi Ezlerowej w Warszawie, zawierający jeden Rubel w srebrze; uwiadomia, żeby ci którzy rzeczony pakiety odprawili, lub też do których one addressowane, dla odebrania tychże pakietów, stawili się sami lub przez umocowanych Plenipotentów w Mało-Rossyiskim Pocztamcie, w terminach, pierwszym, dnia 20 Maja, drugim, dnia 20 Julii, a trzecim dnia 30 Augusta bieżącego Roku.

Na skutek Dekretu Sądu Gł. Litt: w R. 1800 Maja 16 w Sprawie W. Joachima Klikowicza Stty Dauluń: z Kredytorami i Debitorami onego Sąd Ziemi Brzław: konkursowy przeznaczającego; oraz na skutek Rządowego Ukazu i soobszczenia w celu przywołania do Sądu konkursowego wszystkich Kredytorów i Debitorów tak w Guberniach Litewsk: i Białoruskiej, jako też w Powiatach Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego mieszkających, obwieszczaia się wszyscy Kredytorowie i Debitorowie rzeczonego W. Klikowicza Stty, iżby na terminie z Pozwów i Aktoratów wypadłym, osobiście lub przez Plenipotentów do Sądu Ziemi Brzław: stawili się, a to pod rygorem Praw, na niestawiających do konkursu przepisanych. — Dan R. 1801 Febr. 10 dnia. —

Dokument iakby pod 30 Marca 1776. przez JO. Stanisława Xcia Radziwiłła Podkomorzego W.W. X. Litt: na 2,000. Czer: Złt: WJPP. Michałowi i Joannie z Giedroyciów Pietrzkiewiczom Rotm: Wilkom: z terminem opłaty, za dójściem lat Syna Ichmsciów Józefa Pietrzkiewicza, wydany; okazał się pierwszykroć in Novembri 1800 Roku, a tak w Poie Lidzkim, iako i w przyległych, tego Pttu okolicach, był prezentowany. O nieważność którego, gdy JO. Mikołay Xiąże Radziwiłł Generał Leut: B. wojsk Litt: w Ziemi Lidzkim, na mocy Rządowego Ukazu, rozpoczął proceder, i pod 29 Januar: 1801 Roku, niestanny zyskał Dekret; — Aby Publiczność, wchodząc w iakowe, o ten Dokument, układy, omyloną nie została; tym doniesieniem zawiadamia się.

Obwieszczaia się Synowie Urodzonego Adama Łabęckiego, gdzieby siękolwiek znajdowali, ażeby dla uzyskania przez Stryia ich s. p. Piotra Łabęckiego zapisaney dla nich Sukcesyi, jawili się do kancelaryi Ziemskiej Powiatu Borysowskiego w Gubernii Mińskiej, z potrzebny do tego dowodami, z kąd powezmą wiadomość o teyże Sukcesyi.